

Вісти з Старого Краю.

Хотять ошукати.

Польські партії в Галичині, котрі були противні виборчій реформі, виробляють тепер на власну руку нові проекти виборчої реформи. Кожда з них партій видумує такі способи, якими можна обдурувати Гусинів, а яків лише виїшли на користь полякам. Польські провідники та партії хоч і сваруться між собою, однак проти домагань Русинів ставляться від ворожої хотілі не допустити до жадних уступок в їх користь.

Русини однак пізальніські вже доре на всяких штучках польських верховодів індійним кроком не устувають зі своєю становищем, а рішучо дамагають ся сповненням того, що ім право належить ся. Наші посли, на домагання всего руського населення, заявили, що не допустять до жадних нарад в галицькім сеймі, доки Поляки не згодяться на їх домагання та не ухвалять спрavedливої вибірчої реформи.

Поляки на Буковині.

Від якогось часу почали на Буковину пічатися Поляки з Галичини та заводити там свої порядки. Русини, які чисельно суть найсильнішим народом на Буковині, були взагалом Полякам дуже вирозуміліми і не перешкоджали їм в ніякій роботі. Поляки однак розгадувались між гостинними Русинами починають тенер робити в школу та виступти проти своїх господарів-Русинів. А треба знати, що на Буковині немає одної польської громади — дивним тут виглядає се, що деякі руські проінди на Буковині помагають Полякам в сій підлій для руського населення роботі, роздаючи їм впливові та добре платні посади, які прямно належать тільки Русинам.

Якби Поляки в якім не будь краю були на такім становищі, як Русини на Буковині, то вони певно і духу руського там не стерпіли. Здало-ся, що Русини перестали вже виховувати та годувати своїх ворогів в своїй хаті.

Гіркі наслідки солодкого напою. Князь Урусов з Москви іхав з Відня до Венеції в товаристві гарної Віденки. В часі подорожі, потрактувала Віденка свого товариша подорожі со лоджим вином. Упосний на поем кн. Урусов заснув. Коли пробудив ся, побачив, що немає вже не лише гарної товаришки подорожі, але і його дорогоцінності, вартості 120.000 крон.

Холера в Австрії.

З ріків місці австрійської держави належать вісти про випадки занедужань і смерті на холеру.

У гори-руських селах Шоплава і Волос занотовано 25 случаїв сеї страшної поширеності. Також у Відні забрано

до шпиталю кількох хорих на сю недугу.

Арештують емігрантів. В протягу п'ятих тижнів краківська поліція арештувала зажіж 1000 людій, які хотіли виїхати до Америки. Вільша частина арештованих се переважно скрути, які були асентеровані та в сесії мають ставитись до війська.

Арештовані грабіжників. Поліція арештувала сондів Львові трох небезпечних бандітів, які поповнили грабеж на Янівській улиці. Всі три арештовані суть братами і називають Бурди. Арештовані інші Маріана Гноїнського, який наявав вночі на І. Лянгендерцю і хотів видерти торбинку з рук. У арештованого найдено 210 корон, якіх посада не міг від виснити.

Самовбійство жовніра.

В Чернівцях застрілився сіння 3 вересня в касарні військової службової країни фрайтер з 5 кіннини 41 полку, Пірановський. Тіло самовбійника передано батькові, що живе в Чернівцях як пенсіонуваний вахмайстер жандармії.

Переслідують учителів. Польські власти в Галичині переслідують руських учителів за те, що сі при послідних виборах активізували за своїми кандидатами та самінівих голосували. Видно що Поляки патріотизм та народним обов'язком уважають то, що виходить лише їм на користь, але коли Русини сповнюють свій народний обов'язок, то се вони уважають за злочин.

Крадіжка — літака у Львові. Тому два роки украдено в львівських товарів магазинах літак вартисті 20.000 к. який спроходив до Львова професор політехніки Сохацькі для наукових цілей. Виновника крадіжки арештували припадково як тепер. Є се молодий, інтелектуальний чоловік, який займається винаходами. Як кажуть доцущив ся він крадіжи не для зиску, але що пізнати конструкцію літака. Арештували його недавно, як працював над новою улішеною конструкцією літака. Тому кілька тижнів дізнала ся жандармерія, що в мешкані сего молодого чоловіка чути дивний стук, обороти машини і т. д. Жандармерія вишла до кімнати і застала там его при праці коло літака. Він признав ся до крадіжки. Відставили его до вязниці. Небавом стане перед судом присяжних.

Росийські звичаї і обичаї.

— В селі Підубнівцях прилукского повіта, була в селянина Москала Лебенського гарна жінка Марія. Муж був завищний, коли дуже хто на неї дивився, Наконець він рішив ся обезобразити свою жінку,

щоби позбавити себе прічини до зависті. Недавно, повернувшись з гостини, він згязав жінку, повалив її на землю і відізвав він. Нешансий порили, щоби обжалували мужа в суді, а она не хотіла сего зробити і живе при нім.

Право прилюдності. Міністер просить і відповіді на давнє право прилюдності на рік 1912-13 I-VI. класі приватної української гімназії Педагогічного Товариства в Копицінціх I-VI. класі укр.

Крадіжка почтового мішка.

В Дев (на Угорщині) з почтового вагону виланого сими днями на дворец, украдено мінто з 28,000 корон. Мінто наїшли, але без грошей.

Батюшка і вчителька.

Проте, яким „великим“ знанем чваняться московичі та батюшки — законопочателі, съвідчиться які по-ділі яка складалася в одній школі Московського Підгірного міста Англії, Джон Джонсон, обдумуючи пропозицію на слідуючий день сидів на березі моря з удкою, получивши приемче з пожиточним. Нараз щось сильно потянуло гачок. Частор, пристрастний риболов, съейчас зрозумів, що риба велика і не бажаючи втратити добичу, став кликати о поміч.

Тимчасом хвиля припливаючого моря викинула до єго ніг рибу близько довжини. Боячись, що відімиваюча вода понесе з собою рибу, обхопив єї скоренько ногами. Та сій хвіль риба ударила хвостом, скочила і з новою філею покотилася у морі і понесла від своїм хребті спійманиго єї риболова. Люди, що надігли над берег моря, зі страхом приглидали ся під час риболова, який держав в руках удку в виді уди і плив чим раз даліше на море.

Сейчас спущено лодки і скоро поважаного проповідника знято з морського коня. На загальне здивування, гачок остав цілий і рибу витягнуто на берег, де єї заколено.

Поговірки про жінки.

Свої поговірки про жінки має кождій народ. Сі поговірки сим інтересніші і по учаючі, що можна з них витягнути осуд, в якій спосіб ріжні народи відносяться до своїх жінок та як у гадку кождій народ виробив собі про вдачу і прикмети жінки і про їхню роль жінок, яку вони відіграють в житію мушчини.

Німець каже: „Піч і жінка мусять находити ся в кождій домі.“ Сю приповідку однак, чим раз менше тепер чуті між Німцями — правдоподібно тому, що в Німеччині з кождим роком касують печі а заводять новомодний спосіб отримання домів.

Американець каже: „Як женихи ся, гляди, щоб твоя суджена мала правдиво жіночі прикмети душі і серця, а не дивись тільки в лиці.“

Француз: „Жінка є подібна до мішка з мукою. Як в него вдарить ся, найлучше вилить а найгірше остат.“

Англієць: „Скромність, се прикмета, яку жінки у своїх вибранців більше хвалять ніж люблять.“

Данець: „Жінка є як море; послухає сому, хто соїзі з неї богато не робить, страшна для сего, хто її боїтися ся.“

Швед: „Ідж рибу, поки съвідчі — віддавай доньку поки молода.“

Італієць: „Е два роди жінок. Одні солодкі як мід, другі гіркі як гірчиця. Мід часами перемінює ся в гірчицю, се значить стає гірчиця — але ніколи з гірчицею не мож зробити меду!“

Іспанець: „Жінкою і мулом мож лекше поводити по доброму, як по злому. Але на всякий случай мусить ся мати наливо в руках!“

Турок: „Липне мати більше жінок, ніж одну. Бо як попадуть в колотнечу, що у жінок є цілком зрозумілою річкою — хоч ти будеш мати спокій!“

Хінесь: „Ізник жінки се піж, який ніколи не ржає.“

А яку поговірку мають Русини про жінку? вайза-галльшюю по всіх околицях знаюю ся: „Жінки ся пітай, але сій розум маї!“

Чоловік-збів.

Недавно арештували по-ліція в місті Оссоль, Мо., чоловіка називаного В. Брови, який в пивниці своєго дому через 12 літ візив свою доньку. Нешансиву жертву зльвівського віття мусили віднести до санаторій для божайльних, тому, що в наслідок перебутих мук бідна дівчина етратила розум.

НОВІ ЧАСОПИСИ В СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

1) „Нове життя“ тижнева просвітно-економічна часопис. Видає Американсько Українська Відновниця в Оліфант, Па. За редакцію відвідає П. Кирілюк. Переплати на рік \$ 1.20.

2) „Любов“ Москофільський місячник, орган запомітного товариства того імені, Виходить в Мейфілд, Па.

3) „Буковинський підручник“ Потрібно учителя до школи Мінік Рівер ч. 1154. Науку ножна розпочати від 15 жовтня; плата \$ 550 річно. Шкільний лістрікт не великий. Хата коло школи для учителя, 3 милі від станиці і стору Ужайна 4 милі від Сіфтон містечка. По дальшій інформації зголоситься до:

R. S. Ogrzylo, sec.treas.
Sifton, Man.

Dominion Ticket Office

703 Main Str.

Winnipeg, Man.

Phone: MAIN 2681

Продає піфкарти до всіх частин світу по дуже низьких цінах.

Вимірює гроші по найдешевших цінах (2 центи від долара).

Пересилає гроші телеграфично.

Пересилає гроші мала чи велика — коштує лише \$ 1.50.

Не вірте, доки не переконаєтесь!

Прийдіть або напишіть до найстарільної фірми

KIMMEL & KOTSCHOREK,

а тоді переконаєтесь, що сонсено і скоро Ваші справи будуть полагоджені.

Маємо залогу від як і з Европи на усі лінії, посилаємо гроші до старого краю, виготовляємо так тутешні як і старокраєві документа, а то: контракти купна і продажі, повномочія, цесії, перепроваджуємо процеси в старому краю і т. д., асекуруємо від огню і на жите, пожиччямо гроши а також продаємо і купуємо лоти, до міфарми.

Інформації даемо безплатно за залогу 2ц. марки на відповідь.

KIMMEL & KOTSCHOREK

215 Logan Ave. Phone Garry 2288 Winnipeg, Man.

G. Kimmel, нотар і правительственный комісар.

РОДИМЦІ!

Сли хочете іхати до старого краю, або хочете спровадити своїх краянів до Канади то приходіть до С.Р.Р.-ського офісу до головних агентів

A. CALDER & SON.

БАНКИРИ

663 Main St. Winnipeg,

MANITOBA

Ми спроваджуємо рік тисячі народу без жадної перешкоди.

Ми також посилаємо гроші до старого краю скоро і безпечно.

Як також вимірюємо долари на австрійські гроти і продамо австрійські марки.

Ми маємо щадницю і принамаємо гроші від доля до тисячі і виснє та платимо процент.

P. A. Каракоцюк

К.....

**НЕМАТО ЯК БУТИ
ШИРИМ.**

Такими щирими поробились наші „товариші“ Не знати, що вплинуло на них що вони ні сіло, ні пало отворили перед цілим съвітом свої благородні серця; ми можемо лише сконостатувати факт, який нас дуже радує. Думаю про величні цікаві ревеляції товаришів атамана Павла Крати і його „ребят“, під товаришів: Фербей Томашевського з Венкувер. Ревеляції дуже характеристичні і годі їх поминути мовчанкою, бо в них міститься ціла копільня цінного матеріалу для будучого історика та українсько-соціалістичної пропаганди в Канаді.

Справа дуже проста: зрадники Крати, Фербей і Томашевський (так бодай впевнене нас атаман Крат) зважилися на підлій чия, бо „спублічили“ свого товариша-атамана в „Укр. Голосі“, себто представили „sine ira et studio“ чотирьо місачну місійну его діяльність у Венкувері і з їх представлення вийшло зовсім не те, чим перехваливався п. атаман в 30 ч. „Робочого Народу“, мов би то він „чотири місні“ правдовав для партії і „тиявся по горах Британії Колумбії“, під час коли його „манітобські товариші“ поганали спнати. „На се т, п. Павло відновідає „kurg und buending“, що не він але його клеветники є злодіями... Ні більше ні менше. Івнішлю з сего як сей мовляв: Скахи куме, до мене а я до тебе“

Та призвати си, я дуже сердечний на згаданих зрадників Крати. Боже прошу подумати: християнин бере в руки „Р. Н.“, читає з одушевленем звіт з діяльності сього неопічного Павла, що працює для спаси від справжнім пожертвованем і героїзмом, радує ся що е бодай одна ідеяна людина, що хоче і має силу збивати своїми ногами цілу Канаду та як сей Шілерівський дзвін будити живих мертвяків зі сну і неробства — раз на сході, то знов на західних окраїнах без межної Кавади подивляється сего гіганта, якому коритися ціла українська робітничча маса, розкинута на десятках тисяч квадратових миль і росте духом. А ж ось тобі найде ся якісь киричник ворог твоєго оптимізму і бух тебе довбною по голові... Скаже тобі, що все тё числав Крат тай що потвердив своїм підписом з симпатичною допискою „ваш“ — се нічо іншого тільки самохвалба, брехня і звичайнє пускане тумана сліпим і заглушенім „меншин“ товаришам в цілі полатані своєї діравової слави. — І як вам се подобалось?

Та даймо слово самим інтересованим.

Згадані детективи Крати у статі напечатані в кількох числах „Укр. Гол.“ п. з. „Мученикові за соціалізм Кратові“, яка с від-

повідю на бувночну самохвалбу про його діяльність на заході Канади, пишуть про свого отамана менше-більше так: Прихав за наші гропі довго дожиданий нами рабін, наплював нам в очі, казав зложити ся на свій поворот і накивав пітами назад на схід. На першім мітингу пів дурниці про іжні демоні і родинні бруди, не пощащивши і рідної сестри (а се вмі!), а коли заінтерплювали його товариші як председателя „Ради Стімох“, що чувати з фондом Стічинського (сей нещасний фонд!), то він вилаяв всіх і вся, повистрашував всіх присутніх зі салі і вийшов потім з неї сам, з гордо піднятим чолом, зі словами: Хто яко Я! На другім мітингу мав показати товаришам штуку, як творив ся з малли чоловік (а він до сего майстер!). В сій цілі за партійні гропі велів заекути довіреним товаришам скіпітків, що мав покішувати 35 дол., за ціну 300 дол., а зглядаю велів собі дати поручене доконати сей бізнес (а вижутъ, що товариші бідн...) і потім засмородів чимось салю кіладів (мабуть налувавши) аби на собі дати очевидний доказ переміни в малпі) і новигавя в зовсіх з авдіторії. Потім-шишту літгансци — поїхав відпочивати на партійну фарму, як годить ся справжньому заслуженому музеві, а відбулися свій літній віддих вернув до Венкуверу, ведів товаришам заплатити дань, аби він, Павло, міг поїхати на дальшу роботу ще далі, в темніший кут, де братів спіть як сі заровани великані вказі — і діставши десятину від своїх покірних ребят, чкунув на схід до Вінніпегу, де тужно виглядав його товариш Володін з сердешним стадом, що теж стужило ся за своїм пастирем. Finita la comedia — занавіса за пала. Вийшло таке:

„Пішли баба на горіхи, Назбирала штири міхі; В кождій міху по горіху Наробила баба сьміху“...

Себула очевидна клевета двох партійників Крати, про се переконує відповідь покривданого в 36 ч. „Rob Har“ п. з. „Звідки си напастю?“

Прошу послухати, що каже п. атаман, бо се ще пікантніша історія. А впрочім ходить мені о се, аби очистити незвичайно заслуженого мужа, якого так підло скривдили його власні піздані. Отже прошу:

„Фербей мстить ся на мені за ушкодженімною його бізнесу! Він належить до нашої господарської спілки.“

„Одного разу Спілка доручила Фербееvi змінити чек на \$40. Він його змінив, але „обтягнув“ собі \$10. Опісля доручили йому знов чек на \$60; він сим разом „обтягнув“ \$20. Сколектував \$25 за шер від т. Д. Франта, поклав їх собі до кишень; та саме зробив а

другим шером \$25 (забув ім'я того товариша), а сам збрехав перед Дирекцією, що гропі положив до банку. Брехню нарепшті відкрило. На засіданії Дирекції я дав Фербееvi „бобу“ а Дирекція обтягнула йому тих \$80 з його шерів.

Через 4 місяці мого побуту у Венкувері мавим (!) на году доїдатись масу „нахічних цвіток“ з Фербейового бізнесу. Навіть рідно шагата общахрував на лотах. Продаючи листи під поювані люді і т. д.

„Чуючи се, я пильнував вже його (цікаво б знати, хто Крат пильнє...) і завсігда парешкаджав загріти йому руки коло нашої спілки, коли пр. хотів взяти \$100 комішен за фарму!“

Чи треба ще цікавішого документу? Тут визходить як на долоні: „Оживив ся Яким з таким!“

Т. Крат зівав про „зделки“ свого партійника, про них знали всі другі товариші і всі мовчали, аж поки сей проступник не нарушив честь Іх Величества Павла. А чому мовчали? Бо на злодію шапка горить. Бо боялися, що спонукають свого товариша до говорення; вони хотіли, щоб усі мовчали, бо мовчанка се золото (в сім випадку треба сю приповідку розуміти дослівно).

І тут розкриває ся перед нашими очима ціла безоднія брехні, на якій основана вся діяльність наших соціалістів. Люди, що не мають ніякої цілі, бо знають дуже добре, що соціалізм в Канаді являється абсурдом, люди, що збаниктували в руках нашого народу, люди, що уміють тільки руйнувати, — накидають ся на про

відніків темним зарібникам обкрадають їх, як се виходить з їх власних зізнань, відбирають їм віру в якуне будь етику, бо в іх присутності на мітингах уміють лише сабе лаяти, побивати і демаскувати як злодіїв сі люди мають чоло вважати себе добродіями робітникою кляси, мають відвагу накидати ся на всіх і вся, все критикувати, все реформувати, все мішати з болотом. Своєю кертичною роботою занапастили цілій ряд народних інституцій, зневірили народ до гуртового життя, налили серце людю іду огорчені, сплюнили його в початковім розгоні таї ще суть на стільки безличими, що до сего призываються сільські села, що все піде їм безкарно.

Справді невичерпаеме є жерело терпеливости і визрозумілості нашого народу. Інша суспільність таких галапасів, що хочуть жити єї чолом та п'є до сего на кождім кроці признаються, викидає зі себе як заразливу хоробу, або дізнатавши ся про їх злодійства віддає їх в опіку сторожи чужого добра, аби їх зробити нещідливими. У нас таїнівідуда ходять в більшій улицях, дріт до гори носи, вимахують кулаками і з самовпевненiem голосять: Ану хто відважить ся? І у своїм цінізмі перевинішенні; та саме зробив а

жемо, ми живемо вашим чомотом, ми плюємо вам в очі, а ви маєте бити перед нами поклони. — Цо, не хочете? Руки по швам і ступити морду! Ось так, ребята...

Любителі бурлакування,

Англійці придумали воїнний вид спорту: перекочівку літньою порою з місця на місце. В Серрій заложено „клуб кочовиків“, якого члени на декілька днів, або віділь, літньою порою перемінюються в любителів бурлаків перезідаючи з одного місця на друге в осінньому, нарочно до сеї цілі збудованому возі. Віз сей творить собою маленьку хатину, криту півкруглим, бляшаним дахом і заосмобреніт у вайконечнішу обставину.

Довший або коротший час добровільного бурлакування, розуміється, залежить від засобів грошевих волоцюг любителів.

Іноді бувають уладожувані і гулянки, на які візаються ся в ріжких сторін таї рукою домі. Збріне місце на такі гулянки залигідь бував вибране. Деколи уладжуєть сільяні прогульки до цікавих місцевостей. В збрінх місцях вечериами ульджують любителів-волоцюги вечерниці, концерти, то що, — а все під голим небом.

Трагікомічний случай.

В бостонськім театрі при виставі на італійські мови „Тоска“ приключилося таке: Маріо Каваралоссі і Тоска сьпівають дует. Нараз в задніх рядах роздався оглашуючий съміх. Показало ся, що съміялися Італійці. Іх гивели з театру і завели на цоліцю. На поліції, трясучися приємно зъміху, розказували Італійці, в чім річ. Виявило ся, що Маріо Каваралоссі з пуклими птицами втечеши від заслання. Замітивши се, граюча партію артиста Тоска, думаючи, що ніхто із сидячих в театрі Американців не розуміє італійської мови, відспівала в дуже драматичнім місці таку фразу: „Не обертайтесь на мене, бо ви підуть!“

— Зелізничі вози для дітей. — Американці видали на оригінальну думку

вибудувати окрім зелізничі вози для дітей, щоби уникнути і усканити їм довині подорожі. В нових возах находитися їдаління, тоалета, спальні і ліжничка.

На доляці є пухкі дивані а стіни виложені мігким обивом, щоби діти падаючи на них не набивали собі надто великих гузів.

Економічна сила чорного населення в Америці Недавно відбувся в Філадельфії, Па., зід національної ліги Нігрів в Америці з якої звіту виходить, що Нігри в протягу 50 послідовних років від коли узискали горожанську рівноправність, зросли дуже на економічній силі. Вартість власності Нігрів в Злучених Державах виносить тепер 700 міліонів доларів, отже Нігри посідають сьогодні більше маєтків, ніж ціла хліборобська людність в Росії. З початком горожанської війни жило в Злучених Державах 4 і пів міліона Нігрів — з сего з мільйонами 600 тисяч були цівільниками. Нині в Злучених Державах є 10 міліонів Нігрів — з сего числа тільки 30 процентів авальфетів. Земельна власність Нігрів виносить 2 міліони акрів, що рівнає ся майже поверхні цілієї землі в державі Савт Каролайні.

Циган в огірках.

Сидить циган на городі Темненької ночки; До біліваки вибирає Чужі огірочки...

Та все собі промовляє: Блісни, Боже блісни!.. А Господар його з заду Як вілами смисне...

— А сто бісів в твого батька Та у твої груди!.. Розкрити мою правду!.. А що тепер буде?..

„Ой батечку, голубчику! Чиніте як, знайте! Тільки прошу вас, пан (отче, За пліт не кидайте!

— Отже кину! ;Бійтесь (Бога)!.. — Кину бісів сину!.. Підняв цигана на руки, Та й через пліт кинув.

Підняв ся вражий циган, Та як зарогоче:

„Мені того й бракувало: Добранич Панотче!“

Найгарніші книжки до читання.

Тарас Бульба	30 ц.
Нів копи казок	20 ц.
Збірник байок	25 ц.
З життя першінного чоловіка	25 ц.
Маруся	25 ц.
1901 ніч з томи	\$2.00
Права Канади	35 ц.
Нетри "	\$1.00
В неділю рано зіле конала	90 ц.
Кобзар Т. Шевченка	60 ц.
з образками \$1.00	
Полонений на Кавказі	15 ц.
Історія боротьби віри з наукою	50 ц.
Князь і жебрак	50 ц.
кровавий шлях	40 ц.
Козацька пімета	40 ц.
Найкрасіші пісні	15 ц.
Збірник народних пісень і коломийок	25 ц.
Домашня кухня; наука як варити і печи	75 ц.
Історія України, з краснimi образками в оправі	\$2.75
Профідник, практичний підручник до наук англі	

КАНАДА

часопис просвітна, економічна і політична виходить кожного тижня у вівторок.

Видавці:
Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодиноке число 5 ц.

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА”
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
of CANADA
Theo. Stepany - president
Paul Gigejczuk - vice-president
Harry Bodnar - secr.-treas.
John Sluzar - editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.
For advertising rates and all business matters address
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.

Ліберали в страху.

(Докінчене.)

„Фрі Пресс”, та ліберали в Манітобі, Саскачевані і Альберті бачуть, що стали на ховзьке. Вони бачуть, що своюю політикою та ворожим становищем проти нашого населення, (як рівнож і прочих народностей) та його слухних домагань, зразили собі руських поселенців, які з'уміють при будучих виборах відплатити ся своїм ліберальним „добродіям“. Вони сподіються (і цілком слушно!), що при слідуєчих виборах анті Русині, а ні Поляки, не пілонрутуть їх своїми голосами — і через те кличути „гвант“ та крутить на всі боки, стараючися „вияснити“ свое становищко до нас, та на місце Русинів, найти собі нових прихильників.

Ліберали знають, що Русини відрізно, самостійно, і не відуть і через те сьмілися вони до тепер зі всіх змагань, жалі та нарікань наших. Та коли тепер у нас зачалася робота компромісова, луч. на зими, які попирають та сповнюють наші домагання, се з консерватистами — вони з цілою зайlostю накидають ся на сю роботу взіянно на еї „речника“, се є на нашу часопись „Канаду“, та всякими видумами стараються уменшити її значене.

Сі напади однак повинні як раз вневніти Русинів в тім що як наша часопись, так і робота, яку з нею началися ми, є на добрій, дорої, бо веде до здобуття сили, та тих прав, які нам як горожанам краю належать, а яких ліберали хотять нас по збавити.

Справу шкільну поставили на першім місці, на

першім плані у нас не можливі близькі вибори, як вмовляє в своїх читачів ліберальна „Фрі Пресс“, а на се місце поставили є самі ліберали; поставив міністер Бойл в Альберті, та замах манітобських лібералів на двомовну систему школі в Манітобі, як лібералам від „Фрі Пресс“. Ми годимось з тим, що як наші діти, так іми повинні учитись і знали англійську мову як домінуючу, як урядову в Канаді, бо для нашого власного і нашіх дітей добровільно і осе ми самі стараємося і дбаємо більше як пані ліберали, однак хоч-би ради самого знання, та образовання ми повинні знати і свою мову та минувшину і єї не забувати, а набувати рівномірно з прочим знанням. Ми є горожанами цего краю і хочемо мати голос в управі своїми власними справами та в управі цілим краєм і всякі злобні та неправдиві напади лібералів, мусимо наполятувати як крайно провокаційні.

Консерватистам рівнож розходить ся о добро Канади, може набув більше як пані лібералам; і чи воно тим, що прахильно відносить ся до Русинів та їх домагань, спровоцирили ся Канаді? Чи міністер просвіти в Манітобі п. Колдвел перестав бути Канадієм через те, що відносить ся прахильно до просвітніх жадань Русинів та їх домагань дуже добре висказує ся про руських учительів? — Сему не вірять і самі ліберали та кричуть на консерватів лише тому, що єк раз проти їх волі, проти їх забаганок позбавити Русинів їх прав, працюю відноситься ся до Русинів та їх домагань дуже прахильно. В супереч нападам ліберальної преси, минувшого тижня сказав міністер Колдвел так:... Публичні школи в Манітобі суть в добром стані... що до руських учителів, то я знаю, що руський учитель, котрий має третої класи сертифікат, може і говорити по англійськи так добре як перший-ліпший Англієць..."

Повище вказує найліпше на те, що ліберали завжди хотять повалити консервативний ряд в Манітобі, а по поваленню сего, допускати ся в Манітобі, над Руснами таких насильств як се роблять ліб. в Альберті. Однак Русини новинні дати сим панам слушну відправу, та показати, що вони порозуміли злобні наміри лібералів взіянно себе і зуміють як сайд боронити своїх прав.

Ми віримо, що при найближчих виборах не впаде він один руський голос на ліберала, як явних і отвертих ворогів нашого народу.

КРУТЬЯТЬ НА ВСІ БОКИ.

Від часу появи нашої часописи „Канади“ немає ні одного числа віннігескої „Фрі Пресс“, в якім би не говорилося то про нашу часопись, то про школи і п. Бойла в Альберті, то знов про Русинів та двомовні школи в Манітобі. — Видно справа дуже інтересна не тільки для нас але і для панів лібералів.

На таке інтересоване ся

Дістаньте безплатну

ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

панує добробит.

Безплатні Гомстеди, що складають ся з 160 акрів, роздають ся поселенцям Урядом і багато Русинів почали фармерство на сій землі і тепер стоять на добром становищі.

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабила поселенців, а будучи найдавнішою заселеною она дає нагоду до успіху своїми піколами, телефонами, дорогами і т. і.

Кождий фармер, що займає ся мішаним господарством і плекає худобу, безроги, вівці і коні, або огородину і молочарські пруди, має найбільший ринок в Західній Канаді. Все що фармер продукує зараз закуповує ся і завсідя по добрий ціні місцевими купцями

Нашиші та гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу. Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО если ви напишите до:

Department of Agriculture Winnipeg, Manitoba, Canada.

руською канадськими справами, ми-би рич не говорили, коли-б редактори та інформатори „Фрі Пресс“, представляли справу в правдивім съвітлі, а не як джетельменами та правами, без жадних „спеціальностій“.

„ОСЛЯЧІ ВУХА“.

Віннігеска ліберальна „Фрі Пресс“ надруковувала промову міністра просвіти в Альберті, Бойла в Едмонтонськім парламенті, в якій сей послідний назавв всіх Русинів-Українців Розіянами, себ-то Москальми, а нашу українську мову діялектом московською...

Своєю бесідою „ліберальний міністер просвіти в Альберті, видав найкраще съвідотврінів своєї глупоти.

— У нас, у школі коли-б учитель запідав послідного штубака, що ледва вміє читати: хто ми е, так він би відповів, що ми Русини-Українці, а наша мова руська або українська. Колиб сего наш найпослідніший школ

лар не знат, так учитель за таке незнане певно приправив би йому „ослячі вуха“ на съміх, встиг та ганьбу перед другими учениками. А в Альберті чоловік, що заєдає в парламенті, чоловік, що має посади знані, чоловік, який є вождом знання та просвіти в цілій провінції — се є ліберальний міністер просвіти п. Бойл — не знає того, що знає перший ліпший дурак — що такими спеціальностями знає перший ліпший школ

лярик, а се, не знає того, що ми є Русинами а не Москальми.

Ослячі вуха міністрів просвіти, Бойлови, треба прищепити на погорду, на съміх цілого съвітла за його незнане, за його глупоту.

Ослячі вуха належить причепити рівнож редактори віннігескої „Фрі Пресс“, за те саме незнане бо передруковуючи бесіду Бойла, не дав найменшої замітки, щоби спростувати глупоту або умисну, злобну клевету про нас Русинів. Во тільки безмірна глупота або огідна злоба подіятувалася Бойлови брати нас за Москальв а редакторови „Фрі Пресс“ те саме без за міток повторяті. — За глупоту „ослячі вуха“, а за злобу, яка вимірена тільки на те, щоби нас в Канаді трактувати як несимпатичних, диких Москальв, відіжити ся від канадських Русинів для сих ліберальних панків ганьба і слушна відплатта...

Нехай ліберали в Альберті та Манітобі тримають з Росіянами-Москаліми, а ми Русини-Українці будемо тримати з тими, котрі мають більше розуму, та знають хто ми е!

Увага!

Звартаемо увагу всім інтересованим, щоби всі листи та посилки до нашої часописі адресували так:

CANADA

261 Fort Str. Winnipeg Man.

Вісти з Канади.

Наші агенти:

W. P. Hruszowy,
P. O. Slater, Man.
J. K. Slipetz,
Ethelbert, Man.
T. J. Marciniv,
P. O. Mink Creek, Man.
Nykola Ogryzlo,
Sifton, Man.

Вінніпегську жінщину обробовано на улици в Торонто. В неділю вечером обробовано п. Мей-Лове з Вінніпегу, яка іхала до містечка Мадок на похорон своєї матері. Рабунку додека до двох розбішак на широкій і ясно освічений улиці Йонг, забираючи її мошонку в котрій находилося 30 доларів в грошах, по дорожній тікет та всяких чеків на суму 609 доларів. Нападеній поспішив на поміч мотормен, якраз в тім часі переїжджаючі кари, а також на криві нападеної вадіг і поліцмен, однак було вже занізко, бо рабівники встигли утекти.

Буря в Форт Віллем. В неділю 21 с. м. навістила досить сильна буря місто Форт Віллем і Порт Артур. Буря висадила богато виставових шиб і попереверта комини. Шкоди заподіяні бурею не дуже велики.

6 місяців вязниці. В Саскатун засуджено на п'ять місяців вязниці В. Робінзона, який був членом звісної банди розбішак, котра орудувала по многих містах західної Канади. Робінзон признався, що зі своїми товаришами-злодіями обікрав в протягу одного місяця чотири дому в Саскатун, переде був учасником в 12 случаях крадежі і рабунку в місті Реджайні. Під час розправи Робінзон не сказав і одного слова на свою оборону, а вирок приняв цілком холонокровно.

Вчера найдено на треці Сінірської зелізниці в Форт Віллем, Онт. тіло забитого чоловіка. З грошової посвідки (money order), яку при нім найдено, довідається що називається Гриць Григорчук і походить з Галичини. Догадуються, що його переїхав тут.

Сун Ян Сен В Канаді

Др. Сун Ян Сен бувший провізоричний президент Хінської республіки, недавній провідник ворохобії проти президента Юань-ші-кайя прибув до Канади. Його пізнали країни, помимо того, що оголосив собі вуса для зміни вигляду Він є в дорозі до Англії має скласти своїм привітам, що бойтися перебувати між своїми країнами позаяк вони, як прихильники Юань-ші-кайя, можуть його кождо хвили замордувати.

Москаль арештова-ний за мorderство. З Венквер доносять, що тамошній судовий переводчик Бікольов зістав аре-

штований на підставі оска-
рження о убийство свого кра-
яна Сікенова, який тут до-
робився досить значного
маєтку. Бікольова оскар-
жив брат убитого П. Сікен-
ова, котрий зізвив в суді,
під присягою що Бікольов
котрий отримав від свого
спільнника Дамакарова 1000
доларів як заплату, за убите Бікольову.

До 1. септембра вислано через Саскатун на всіх 1.407.895 бушлів пшениці. Окрім цього 100 других вагонів наладованих пшеницею стоять готові до від'їзду. Значить, що жива і погода цього року фармерам дописали.

Алькоголізм серед жіночтва. Між жіночтвом міста Монреаль шириться незвичайно цінність. Минувшого року засуджено судово за пияцтво 1.700 жінок. Се надзвичайно, прикрив обяв, бо грозди правдивим нищатим сокткам родин, коли жінки, яким в родинному житті припала відай чи не найважливіша задача, віддаються грізному налогові, який забиває в людині всяких шляхотніші почування особисту гідність і спричинює материальну руйну.

Знижене ціни їди до Америки. — Тому, що еміграційне товариство „Канадіан Паціфік“ знищило ціни їди до Америки. Зробили те саме інші еміграційні бюро, а імено Рамбург-Америката Австро-Америка. Ціна їди до Америки 3-ю класою буде вносити тепер 120 марок.

Корабль затопився. Минувшого тижня американський корабель „Стейт оф Келіфорнія“ наїхав на Тихі океані, недалеко від Аляски, на підводну скелю і затопився. З подорожніх згинуло 32 осіб.

Цісар купує землю в Канаді. — Німецький цісар Вільгельм II. та богато дружих визначали Німці купують землю в Брит. Колумбії та грунтів парцелі в місті Венквер. До тепер сі німецькі пані закупили вже землі за кілька сот тисяч дол. Сі закупна поробив німецький цісар на раду барона фон Альвенслебен, що довший час перебував в Венквері, як німецький консул.

Вождь суфражисток іде до Америки. Пані Панкігерст з Ліондону, що то недавно тому устроїла була в арешті головівку, щоб тільки дістати ся на золоту свободу, забажала пуститися на агітацію по Сполучених Штатах. Має суди пристати в жовтні, щоб однак правительство не завернуло її з людської приємності, поїде вона, як кажуть, під іншим іменем і до котроїсь з маленьких пристаней щоб в сей спосіб перехитрити чуйність американської поліції є се одна з головних представительок жіночого руху до рівноправності з мушинами.

П. КАРМАНСЬКИЙ.

МАЛПЯЧЕ ЗЕРКАЛО.

(Листи з Канади і про Канаду до „Кавади“*)

Мої перші кроки на канадській землі.

(Дальше).

Від сеї пори я, стрічаючи на вулиці якусь понуженського роду, заздалегідь спускую очі, а з сеї самої причини не їджу вікcoli, „стріт-карсю“, аби не сходитись близьше до покусу, беручи собі примір з одного старокрасного катехита, що вікcoli не єдуть зелізвицю аби не стрічатись з жіночою породою, не купує в склепі, де продає лівчина, не носять софічки яку праща жіноча рука і не приймає на першого пенсії, коли захорує терпіян і гроші заски привесе його жінка. (Ся хоробра терпіяна яксь виєрта і проявляється у него звичайно перед першим).

Коли я поробив всі ті замічання і освоївся з новим містом і життям, я затужив за каварнею, за замляками, за глибокими фільтофічними розмовами при чорній каві і став розглядати за своїми людьми. Кофеїн тут нема і тому не міг я захопити більшого гуртка наших інтелігентів, тим більше, що вони розвіті на атомові кружки, які у нас в старім краю єднає тільки корчма і кафе. В кінці місяця повелось розвідати, що наше касино находитя ся все при сій улиці, яку я раз брукують. Я дізнатався в бюрі праці, де як раз тепер находитя ся улиця в сій стадії і вибрал ся сюди в обідню пору. Я не завівся, Кільканвайцькі товаришів університету, або з гімназії як раз сиділо під муром зі своїми джаганами і шуфлями і заідала свій „bread hard“ (не сеї Брет Гар'г, що пише). Втішилися мною сараки і пропонували мені свою протекцію як „схочу пристати до їх бюра, але я подякував за їх ширу дружбу і прихильність, вимовляючи ся сім, що маю заробок у 55 часописах канадської України. З сеї пори я все, затуживши за товариством, кофеїною і інтелігентною розмовою, ходив в порі обіду до сего укр. касина. Ми розмовляли про Будзинського і Петрицького, про гімназіальних директорів „суших і неварожденних“, про університетські вклади з рутеністики, які існували у Львові ще тому 10 літ, про найновіші пойви на літературній ниві, як про поезії Голубця, Галі Зазулі, Павла Смутка (а через асонанцію і Шпитка) про найновіший переклад поезій Твердохліба на французьку мову, за що перекладчик (Твердохліб) лістав високий гонорар від парижських видавців-Цукеркандля і Манішевського, заплачений векселями Бирчака і пр. і пр.

А тепер скажу дещо виключно про себе. Як звісно панам читачем українських часописів в Канаді, Стейтах, я зачав і скінчив курс висвітлення у Вінніпегу. Від сего часу не роблю нічого. Переprаша! Я продукував ся одного разу на сцені перед десятинкою товною і мене висвистали.... Я мав великий жаль до земляків за сіо негостинну гостинність, але коли я пожалував ся одному приятелеві, до якого маю довіру (а се дуже рідка річ тут в Канаді), дізнатався від него, що в сей спосіб тут дають слухачі виразному одушевленню. Я простив землякам і знов жив ся з ними. Але я не міг якось здобути серед тутешньої громади якогось значення. І знов пояснив мені все тут симпатичне. Я так все тут полюбив! Моя душа съміє ся до кожного стрічного баркера і „караба“ до кождої miss з фіялковими очима, і якби мала рамена, обнимала всіх і вся. В моїм серці все тепер привід і съмію ся до цілого съвіта і з цілім съвітом. Я та-кій вічний Мг-ви Марк-Твейноги, що він приймав мене до своєї вітчини, де людям вільно съмітись (хоч вільно і плакати!). Я такий вдоволений з сего, що з мене буде тепер вдоволений він геніальній критик Огрицай і російський критик Фелікса, в що найважливіше, естетичний Торквемада Бячеслав, що давав указ про українського плачу і тим мене гніватував від заглади!

Well.... поки підросте волося, походжу з терпеливим читачем по канадській Україні і скажу ему се, що я бачив в часі свого безробіття. Вирівді цілої Канади я ще не бачив, але мів честь і нагоду познати єї в її типових представителях із сих українсько-канадських часописів, яких ім'я: 55.

Я пізнав виділових всіх живих мертвих і невідомих 77 українських товариств у Вінніпегу (а се було дуже легко, бо ті самі люди є виділовими усіх згаданих товариств); я пізнав по одному примірнику українського вінніпегського поета, журналіста, еченого, лінгвіста, фільзофа, адвоката, інспектора від школи, хонти, і мігрантів, націонала, радикала, соціаліста, джека, тумана, пінції, алдермана (радного), премисловця, архіпатрияра, учителя, католика, пресбітеріана, баптиста, независимого, протестанта, православного, масона, атеїста і хруни. Рідко до якої породи довелося ся мені найти одного двох товаришів; з вімкою поєднаного фаху, який управляет тутешні Україні з малими вимірами усі. І мабуть ся народова організація має тут найкращі вигляди і будучість.

R. S. Мушу згадати ще про одну незвичайність Вінніпегу. Се одноке місто, яке я знаю, від Мостиць Городка Ягайлівського починаєши, що ве має відомого памятника, і однієї статуї. І мені се місто незвичайно заімпонувало тим, що не нашов ся відьмінний відчайдушник, який би ему заімпонував. Се розумію.

Коротко: Вінніпег, а так само і ціла Канада зі Стейтами разом мені незвичайно подобались. Все мені тут симпатичне. Симпатичний пан міністер прес-сілі (его ім'я я невсілі вимовити), що замість велити мені стояти у своїм перелікою п'ять годин, привів мене після п'їгодинного дожданя а війті попросив сідати (За таке само понижене нашого міністра звільненої цісарії служби); симпатичні мені музики, з якими маю честь знатись і я якими сколжу ся в неділі по вечірні на лібета на преріях в середмістю; симпатичні мені „чайненеми“ іх християнське ім'я: Китайці, що з гречності перуть мені біля і беруть за виїду тільки по короні від штуки; симпатичні їх жінки і сестри, що славяться на цілій съвіт своїми міліметровими ніжками; симпатичні ліберали, що проголосили клич: українського язика не било, нет і бить не можеть. Симпатичні куфи з Куликова, що носять капелюхи іо 15 доларів, словами: сімдесят п'ять корон і такі грубі бранзетки, що можна на них припиняти тутешніх буйволів які мені так само симпатичні; симпатичні підуніверситети, на яких зачинають науку від першої латинської деклінації, симпатичні їх сестри, що тут роздають даром; симпатичні долари, яких я ще не мав приемності бачити у симпатичні виші українські вітари і адвокати; симпатична англійська гарнозвучна мова, завдяки якій я розширив собі губу на пів дюя в одного і другого боку; симпатичні українські „стої“, де все дають завтра даром; симпатичні well.... мені все тут симпатичне. Я так все тут люблю! Моя душа съміє ся до кожного стрічного баркера і „караба“ до кождої miss з фіялковими очима, і якби мала рамена, обнимала всіх і вся. В моїм серці все тепер привід і съмію ся до цілого съвіта і з цілім съвітом. Я та-кій вічний Мг-ви Марк-Твейноги, що він приймав мене до своєї вітчини, де людям вільно съмітись (хоч вільно і плакати!). Я такий вдоволений з сего, що з мене буде тепер вдоволений він геніальній критик Огрицай і російський критик Фелікса, в що найважливіше, естетичний Торквемада Бячеслав, що давав указ про українського плачу і тим мене гніватував від заглади!

О, я вельми вдоволений!....
(Дальше буде).

КАНЦЕЛЯРІЯ НОТАРІАЛЬНА

Ю. МАЧУЛИ

ПОЛАГОДЖУЭ СЛІДУЮЧІ СПРАВИ:

Виробляємо повномочія, контракти, купна і продажа, предає і купує трутна в старім краю, стягає долгі і подає підсудки відповідно до закону.

Полагоджує також всілкі справи тутешні, — як різною продає, купує і мінімум фармі і місік реальності.

Ю. Мачула перебрав офіс від Тео. Стефаніка.

Пишіть або приходіть:

GEO. MACZULA

NOTARY PUBLIC & COMMISSIONER.

856 Main Str.

Phone St. John 1766.

Замовляюча картка на „Канаду“.

Ruthenian Publ. Co. Ltd.

261 FORT Str.

Winnipeg, Canada.

Гр. ТОЛСТОЙ.

Полонений на Кавказі.

Правдива подія з російського.

— Харашо Урус! (Добре, Росіяне!)

На жаль Шілін нічого не розумів з його говорення і лише просив:

— Пити дайте, дайте води.

Чорний Татарин съміявся.

— Хорошо, Урус — і дальше оповідав.

Шілін показував устами і руками, що хоче пити.

Вкінці зрозумів єго Татарин. Голосно засміявся, виглянув на подвіре і крикнув:

Діна!

Хороша, ділката може тринайзятьлітна дівчина, подібна з лиця до чорнявого Татарина, надігла на єго поклик. Видко, що то була єго дочка. Она мала також чорні бліскучі очі і милі черти лица. Сі одяг складався з синьої сорочки, з широкими рукавами, без пояса. Рубець, перед сорочкою і рукавами були обшиті червоною стяжкою. Мала штані і черевики, а по них другі, більші з високими запятками; на шиї висіло кілька низок самих піврублівок. Голова не була прикрита, коли чорні, а в них стяжка з монетами і срібний рубель.

Отець щось і її приказав. Она побігла і вскорі вернула з малим бляшаним збанком назад. Подала Шілінові воду, сіла на п'яти і так зігнула ся, що коліна стояли майже вище плечей. Так сиділа з широко отвореними очима і дивила ся на Шіліна, як на дику звірину, коли він пив воду.

Шілін віддав їй збанок. Як дика коза відскочила від него. То бавило єї вітца. Він віслав єї ще кудись. Ваяла збанок, побігла і принесла прісного хліба на окружлій дощі, сіла знову як перше, зігнула ся і здіни дивила ся на Шіліна.

Татари відійшли і двері замкнули ся знов.

В скорі прийшов до єго наймит і крикнув:

— Гей, пане, гей!

І він не умів по російськи. Однак Шілін зрозумів, що він кличе єго кудись іти.

Шілін спробував іти з дібами, штигульками, не міг добре ступати і мусів на бік ставляти ногу. Ногаєць вивів єго з шопи. Він побачив татарське село, десять домів і мошило зі струнким міваретом. Коло одної хати стояли три осідані коні. Хлопці держали їх за поводи. З тієї хати вибіг скоро чорнявий Татарин і почав махати Шілінові рукою, аби ішов до єго. Він съміявся, говорив щось своєю мовою, обернув ся і знову влез в дверах.

Шілін ввійшов до хати. Хороша кімната: стіни гладко вимощені глиною. Вадовж передної стіни лежали пухлі подушки, бічні стіни були обвішані дорогими диванами, а на диванах висіли рушниці, пістолети, шаблі, все в срібній оправі. Коло одвої стіни стояла мала низька печ. Помоста не було, однак земля була чистенька як стіл; ціла перша половина була застелена коцом а на нім були розпростерті дивани, на котрих лежали подушки.

На диванах сиділи в самих черевиках, без верхніх більших, Татари: чорнявий, рудий і три гості. За племічима у кожного лежала мягка подушка, перед собою на малій, окружлій дощіні мали шпоняні пляшки, розтоплене масло в мисчині і татарське пиво — буз — в збанку. Іли руками, іх пальці були замашені.

Чорнявий підняв ся і велів посадити Шіліна побіч, але не надівав і на самій землі; відтак сів знову на своє місце і частував своїх гостей пляшками і бузом. Наймит показав Шілінові місце, де має сісти, стягнув свої кінці і поставив їх коло дверей до ряду з черевиками інших і сів на коці коло гостя. Єму аж слизняк на текла, коли бачив, що они їли.

Коли Татари з'явили пляшки ся гостиня в такій самій сорочці, як єї дівчина; голову мала заслонену хусткою. Забрала, що не доїли і поставила перед гостій мідницю і воду в збанку з вузкою шийкою. Татари обмінили собі руки, зложили їх і поклали до мідниці. По молитві наступила коротка нарада. Відтак почав один з Татарів-гостей говорити до Шіліна по російські.

— Тебе — сказав — взяв в полон Казі Мугамед — і показав на другого Татарина — а Амбул-Мурад відкупив тебе. — При посланіх слогах показав на чорнявого.

— Тепер Амбул-Мурад єсть твоїм паном.

Шілін невідізвав ся.

Тепер почав знову говорити Амбул-Мурад, показував на Шіліна і повторяв часто слова.

— Вояк Урус, харашо Урус?

Відтак відозвав ся товмач.

— Він позволяє тобі писати до дому, аби прислали за тебе викуп. Скорі-дістане гроші, пустить тебе на волю.

Шілін подумав і спитав;

— А кілько він хоче?

Татари нарадили ся і відтак сказав товмач:

— Три тисячі рублі.

— Ні — відповів Шілін — так богато не можу дати.

Абдул зірвав ся з місця, почав вимахувати руками і говорить до Шіліна. Єму здавало ся, що Шілін єго розуміє. Відтак знову спитав товмач:

— А кілько ти даш?

— Пятьсот рублів.

Знову розпочала ся розмова між Татарами. Дрожачі з гніву став Амбул кричати на рудого.

Але той прижмурив очі і цмокнув.

А вкінці втихомій ся, а товмач сказав:

— Пять сот рублів викупу за мало. Ілан сам заплатив за тебе двісті рублів. Тільки єму був винен Казі-Мугалед. Замість грошей взяв тебе. Три тисячі рублів; з того не можна нічого опустити. А як не хочеш платити, то побоють тебе нагаями і вкинути в яму.

— Е, — подумав Шілін — тут будоби зле бути бо ягузом. — Він встав і сказав до товмача:

— Скажи єму, що не дістане нічого, коли гадає, що зуміє мене застрашити. Не буду навіть писати за гришми. Я пірше небоявся вас, не боюся і тепер.

Товмач оповів їм то і всі стали знову говорити і розділити ся.

Они довго говорили. Вкінці підняв ся чорнявий і приступив до Шіліна.

— Урус — сказав, — Ти джігіт з тебе Урус. — Джігіт означає в іх бесіді хороший чоловік. Він зігнувся і сказав щось до товмача, а той обернув ся до Шіліна з словами:

— Маєш дати тисячу рублів.

Шілін стояв на своїм.

— Більше як пять сот рублів не дам. Як мене убете, то якого не дістанете.

Татари говорили з собою, виславши кудись наймита і дивились на Шіліна, то на двері. Наймит вернув, а за ним знову ся грубий, босий, обдертий чоловік та-кож в дібах.

— Ох — зітхув Шілін, — пізнав Костиліва. Они його зловили. Они сіли побільше і почали собі оповідати, що з ними стало ся; а Татари мовчали і привідалися їм. Шілін оповів перший як, ему пішло, а Костилів сказав, що єго кінь неміг бігти, а рушниця спалила і що як раз Абдул дігнає єго і взяв в полон.

Абдул підняв ся, показав на Костиліва і сказав товмачу: — Ти пояснив їм, що мають того самого пана. Ти постараєшся скорше о гроши, той скорше буде на волі.

— Диви ся — сказав він так до Шіліна. — Ти гніваєш ся, а твій товариш цілком смокійний. Він напісає до дому і ему пришлють пять тисяч рублів. Тому будуть добре кормити і ніхто не съміє зробити єму кривidi.

Шілін відповів:

— Мій товариш може робити, що хоче. — Він імовірно богатий, а я ні. Що я сказав, при тім стою. Може мене убити, то не поможет вам нічого, о більше як пять сот рублів навіть не пишу.

Всі мовчали. Нараз підняв ся Абдул взяв в руку малу скринку, витягнув з неї перо, кусник і чорнило, положив то всього перед Шіліна і сказав:

— Пиши!

Заявив, що пристає на пять сот рублів.

— Зараз — відозвав ся Шілін до товмача — скажи ему, аби нам давив добре єсти, одіж і чоботи як годить ся. Також нехай лишить нас разом, аби нам не кутило ся та й нехай здоімє з нас діби.. — Сказавши то зігнув гостиня в лиці і засміявся. Той засміявся і собі, вислухав єго бажання і відповів:

— У мене буде вам дуже добре. Кождий дістане чоркеску (кафтан) і пару чобіт, будете як паны. А єсти будете як князі. А хочете бути разом, то можете мешкати в шопі. Лиш діб не можу з вас здоімити, бо ви могли би легко утеchi, Але на віч буду вам іх здоімити. — Потім встав, поклопив Шіліна по плечі і сказав: — Ти добрий, написав, я добрий.

Шілін написав лист і їх обох з Костилівом відведено до шопи, принесено їм кукурузяної соломи, збанок води, хліба дві чоркески і дві пари старих чобіт. Они певне були здоімлені з убитих вояків. На пів залишилося ся і заперто в шопі.

III.

Так пережив Шілін з своїм товаришем цілий місяць. Господар був все вдоволений. — Ти, Іван, добрий — я, — Абдул, добри. — Але він зле їм давав єсти. Їм давано лише прісний хліб з пшона, а нераз то сире тісто.

Костилів написав ще один лист до дому. Він ждав на присилку гроши і відивив ся. Цілими днями сидів в шопі і числив, коли повинен надійти лист, або спав. Але Шілін думав: — Звідки возьмети мати тільки гроши для мене? Она й так жила майже лише затого, що її прислав. Мусить дати послідне, аби зібрали пять сот рублів. Як Бог даст, увільнюю ся сам з тої волі.

(Дальше буде.)

Фармерські поради.

Як обходити ся з жеребінми клячами.

В добре провалжених господарствах дбає ся про те, щоби сжереблене ся кобили припадало на той час, коли коні найменше потрібно уживати до роботи. Сей час припадає на зимові місяці січень і лютий.

Коли господар зауважить що час ожереблення кобили вже не далекий, тоді не повинен її уживати до тяжкої праці, ізди по ожеледі, з'їзджання зі стрімких горів, або тягнення не кованих саний, при котрих дівиль ударяє о боки і черево кобили, що дуже часто буває причиною скинення плоду.

В часі жеребости треба кобилу голувати здоровим і поживним кормом; не треба однак надто перегодовувати, бо жолудок недто перевалдований буде гнести на плід, що може спричинити скинення. Найліпшим поживою для жеребин кобил є змочені водою отруби змішані з вівсом. Треба рівно ж уважати щоби підлога в стайні, де стоїть кобила, не була пахла зад, а рівна.

Близький порід можна пізнати по слідуючих ознаках: вимірювати частину родини на п'яти із п'яти кільканадцять центів; однак кождий огліядний господар повинен уже заздалегідь постарати ся єї лікарства і мати їх дома під рукою, а через те, зможеть нераз оминути багато кЛОПОТІВ, та уратувати свою худобину від всяких хорів.

Робота коло курій в поодиноких місяцях року.

1. Січень.

В сім місяці треба подавати, щоби кури діставали свій корм в пору та за видна. Особливо на чіч новинні кури підістають собі зерна тілько, кілько лиши можуть щоби мали що через довгу, студену ніч травити та не терпіти голоду. Курник, коли показався, що він застудений, треба обложити що одною верстю загати. Яйця, коли суть забирають скоро, щоби не замерзали.

2. Лютій.

В перших дніх треба зложити собі розплодове стадо курій, бо ось-ось прийде час, що треба буде покладів під свої квочки або таки на продаж. Курки призначенні до розплодового стада повинні бути здорові, сильні, рослі і несучі.

В первих кількох тижнях треба поліщати лоша завес з кодилою і коли її не уживав ся до роботи, треба кожного дня разом з лошатом випускати на двері, на свіжий воздух. Ісли кобилу уживав ся до роботи близько дому, то лоша не треба рівно ж відлучувати.

Лічене ран.

Дуже часто трафляє ся, що худобина склаїчиться ся, через те що кождий добрий господар повинен уміти в випадку дати собі раду.

Першою річю при ліченю ран у худобині є чистота. Часто з малої рані робить ся велика тільки через саме недбалство до рані дістають ся ріжкі маленькі хробачки (бактерії), яких не можна видіти го-

3. Март.

В марті кури почивають добре весті ся. Навіть найгірші кури зносять перші яйця. Яйця, призначенні під квочки для інших, треба перевозувати в місці холоднім, та сухим. В тім часі годільєвник оголосує про свою годівлю, в фахових часописях, та одержує замовлення на розплодові яйця. Висилати яйця можна лише від курій здорових, та дійсно рассвіх. Яйця, що йдуть почтую, не повинні мати більше як 10 днів. Яйця, що мають вже 14 або 18 днів, можна лише продавати близькимм годільєвникам. Звичайні кури та леякі кури рабочі починають саме кваскати. Квочки, заки посадили на яйцях, повинні міг отянуть, чи нема у ней рани, струпів на ногах, та чи не доскулює їх куска. Квочки з раною не треба садити на яйцях; наструни на ногах добрям средством є креоліна та оліва а на куску Захерлін. Молоді курятка треба держати що найменше чрез тиждень в місяці зачинені, сухім а теплім. Пізніше треба стеречи курятка від студени а ще більше від слоті. В перші дні давати куряткам твердо звареного та дрібно посіченого яйця за корм а за напій солодкого молока. Опісля січи варену на молоці гречану або пшонину — кашу з рижом. До сего треба давати дрібно січену зеленою кочючину, або таки трави. На переміну давати куряткам гречаних, сухих крупів. Коли курятка вже мають по 2 неділі можна, сипати крупи між січку. Нехай уживають руху. Старі кури треба в сім місяці кормити також добре.

4. Цьвітень.

Сего місяця має годівельник найбільше робити. Ось ні курки квокают і сі мусить він насаджувати на яйцях. З під других квочек виключують ся саме курятка. Хто садить квочки, повинен одного дня кілька посадити. Через се можна опісля курятка зігнати під одну або найбільше під дві квочки а прочі квочки, коли суть здорові, посадити ще раз на яйцях а ні, то прогнати на двір. Хто має вже курятка з марта, нехай їх огляне, чи не доскулює їм куска. Особливу увагу треба звернути на головки курят. В сім місяці має годівельник велику скількість яєць; треба вміти скількість використати. Старі кури перебувають тепер цілими днями на свободі та вишукують собі різного роду черваки і комахи. Корм проте випадає змінити, та давати більше зерна. Лише кури, що перебувають в тісних перегородах, треба кормити добірно. В теплій, ясний день можна білити курники та вимивати їх. При кінці місяця отягнуті старі кури, чи нема у них куски.

БАЙКИ.
Для дітей

(Переповідані Л. Селицьким за 1. діли Фонтеном.)

Пільний коник і мурашка.

Був собі раз пільний ко-ник, жваній, веселій, хло-ник. Через ціле літо він нічого не робив, лише ів та сипівав. Але як прийшла зима, коникови заглянула в очі біда. Він не мав що юсти, бо відігне не було він му-ники, ні хробачка. Що тутъ дійти?

Аж коли йому вже голод, добре доскулив, пригадав собі на свою сусідку, мурашку. А мурашка була дуже запозаліва гостині. Одна працювала щиро ціле літо, щоб зібрати запаси на зиму.

Отже до він удав ся ко-ник з просякою, щоби йому пожичила бодай кілька зе-ренець.

— Будь ласкава, каже, по-рагуй мене в потребі. Я ба-чиши, коби лише дотягнув до літа! А там я вже пан! I собі призибаю і тобі від-дам довгі враз з відсотками. Бігте віддам!

Але мурашка не була та-ка скоро до пожичок, А тим менше, що знала, з ким говорить. — Вітроген! дармої! — подумала собі мурашка, в кінці запитала коника:

— Що ж ти робив ціле лі-то, що тепер голодуеш?

— Та що? — відповів ко-ник — хиба ж ти не чула? Таж я співав і день і ніч без перестанку,

— Співав лише? — ска-зала з насмішкою мурашка. — Се дуже гарно! Зате тепер потанцюй собі, небо-же!

Крук і лис.

Крук — то великий зло-тій! Се кождий знає. Отже раз вкрав він кусень сир і усів з ним на дереві. Заглянув його лис, занюхав сма-чний сир, підігнів під дерево і тік став до його говори-ти:

— Добри-ден тобі, пане круч! Який же ти гарний! Як ти мені подобаєш ся! А если твій голос відповідає твоїм перам, то ти е хиба чудом між іншими птиця-ми, які в сім лісі перебува-ють.

На сі слова крук мало не вискочив зі скри з великої радості. Він хотів пописати ся своїм гарним сіпівом і відчинив клюв. В тій са-мій хвилі опустив свое кра-дено добро на замлю. Лис вхопив сійчас сир, зів його зі смаком, аж облизав ся, а відтак сказав до крука:

— Мій любий пане! Навчи ся тепер, що кож-дий підхідник жив ко-том сего, хто його слухає. За сю науку заплатив ти тепер сиром. / Крук страшно змішився, коли почув таку насмішку лиса. Він був би з сорому і з досади навіть почервонів, коли б в роду не був чор-ним. Зате заприяг собі, що вже більше не дасть ся обдурити підхідникам.

Гумористика.

Під час казання одного священника всі люди в церкві плакали, тільки один чоловік стояв і наїть не скрипив ся. Коли його запитано, чому не плаче, відповів:

— Я не плачу, бо я не з се парох!

Опозиція.

Міма питала дігини, що почала читати.

— Ішо тобі бракує, хочеш істи?

— Ні!

— Пити?

— Ні!

— Спати?

— Ні!

— А що ж властиво хо-чеш?

Хочу верещати!

Між злодіями.

Злодій говорить до свого товариша:

— Наше ремесло було-добре, коби тільки не було шибениці.

— Тай дурний ти — від-повідає другий злодій — власне, що шибениця під-тримує наше ремесло, бо коли не було шибениці, то ми мали тільки товари-шів, що мусілибисьмо один другого обкрадати.

В школі.

Катехит питав ученика:

— Шо то е тата невидима сила, котра гризе і не дає злому чоловікови по ноочах спати, так що він кидає ся і тажко вздихає, та ве ся з болю?

— Хлопець подумав, а нарешті відновів:

— Блоща! — прошу о. катехита.

— Хлопче, що там несеш в клітці?

— Птаха.

— А як називає ся?

— Дяк, — говорить хло-пець.

— А то чому так?

— Бо богато єсть а зле сипіває.

Жінка почалась сварити з чоловіком, що прийшов пізно до дому. Чоловік кру-тив як міг, але якось йому не йшло. Нарешті сердита жінка говорить:

— О, ні! мене не ошукав-еш! Було оженитись з дур-нішою!

— Коли бо дурнішої я не міг знайти — відповідає чоловік.

Один священник мав привичку під час проповіді ударяти руками о поруче казальниці. — Хлопці хотіли собі зробити з його жарт і в поруч набили кілька піпильок.

Священник вилізши на казальню, звернув ся до великого вітари, визиваючи помочи съвтих і так промовив:

— До вас звертаю ся съвти Петре, Іване і Василю і клічу: (тоді ударив рукою по піпильках вбитих в казальню) — бодай вас всіх чорті забрали лайдаки, а то пошилісьте мене в дурні!

Оголошене.

Потребую сейчас 28 бло-цинь, 500 стонговів, 7,826 бліх і 6 і пів фунта павути-ни — позаяк перепроваджу-ю ся на нове помешкане, а теперішнє мушу віддати господареви в такім самім стані як я отримав.

Чому ви вже раз не оже-ните ся? — питаете ся одна пані старого кавалера.

Старий кавалер: Супру-жество буває або небом або пеклом. Я, старий грішник на небо не заслугую, а до пекла, скажіт самі, хтоб добровільно пішав ся.

Вживівській школі.

. На що чоловік має дві ру-ки? питав професор.

Ученик: — На то, пане професор, щоби одною бра-ти, а другою ховати.

Скупар: Пане доктор, за-пишіть мені таку рецептуту, щобим не потребував ніко-ли тратити на лікарів.

Лікар: Добре, я вам запи-шу таку медичину, що вже певно ніколи не закличете нікого доктора.

Скупар: Ах, добродію ласкавий — зробіть се!

Лікар: Прошу мені за от-сюю консультацію заплатити тисячі доларів то певно вже не скортить вас більше ані корувати ані докторів при-кликати.

Поміж прия-телями.

Павло: Николо пожич ме-ні 5 доларів.

Никола: А от маеш на пальці перстінь, піди та застав.

Павло: Та деж би я его заставив, та же то памятка від теті.

Никола: Так?! Ну, а мої гроші то знов памятка по моїх родичах!

П. И. АЛЕХНО.

Русько - Польський заклад фотографічний, повозовий і погребовий. — Автомобілі для вінайму, карти на весілля по \$3.00. Заходіть в потребах до мене на адресу

376 Selkirk ave.

Телефон: St. John 1794. Winnipeg, Man.

Marathon Auto Livery

Предприємство автомобілів до поїздок.

Власитель M. FLY.

Голосіть ся на адресу:

865-867 MAIN Str.

Phone St. John 123 & 2089.

.....

Elliott, Macneil & Deacon

адвокати, повноважники і нотариї за-ступають в судах криміні та цивільних

Офіс: 316 McIntyre Block

Phone Main 18 & 19. Winnipeg, Man.

.....

Ontario Hotel

858 MAIN STR.

Phone: St. John 605.

Jas. Hennessey, Prop.

Коли хочете випити велику склянку пива то зайдіть до "ONTARIO". Чисті лікері і добре цигара, в пул-румі 12 стіл. Добра іда начинка.

THE SELKIRK HOTEL

Новий і модерний.

T.H. Nesbitt i J. M. Wilson Prop's

Перворядний готель в північній Вінні-
пегу. Станція і вікт від \$2.00 і вище
на дені.

Phone St. John 262

Одеялок на північ від C.P.R.

.....

Northern Hotel

Телефон: St. John 290

828-830 Main Str.

Станція і вікт \$1.00 і вище

Пиво, горішки і вино, — честна і со-вітна обслуга. Наші бартендери говорять по руські.

Місцеві вісті.

Памятайте! що вечірна школа вже розпочалась вчера вечором. Наука відбуває ся кожного понеділка, середи і четверга від год. пів до осьмої до пів до десятої. — Русини міста Вінніпегу новинні за писувати си до вечірної школи та не тратити нагоди научитись безплатно англійською мовою. Богато наших людей нарікає на те, що не уміють по англійськи; тепер не треба нарікати а тільки записатись до школи та взятись щиро до науки. Минулой зими учило в вечірних школах у Вінніпегу п'ять руських учителів; сеї зими може бути більше наших учителів, якщо тільки запишеться більше руських учеників. Памятайте на се, що хто хоче в Канаді краще жити, мусить знати англійську мову, тож учиться самі та перекажіть своїм знакомим!

Не забувайте!

Не забувайте, що дnia 1го жовтня відбудеться голосова не в справі ухвалення 13 мільйонів доларів на спроваджене води до міста Вінніпег Шол Лейк. Голосувати будуть лише ті, що мають „проперті“. Нехай кождий голосует так як йому на казує розум. На вашу думку ухвалене сего права буде добре, бо при будові і вкладанію водопроводів багато людей знайде роботу, яка певно потребає кілька літ.

—Сеї неділі відбудеться в Palace Theatre на Селкірк улиці мітінг в справі хороого письменника М. Павлика. На мітінгу промовляли п.п. Ревюк, Косович і Мігайчук. Бесідники представили зібраним працю, яку положив М. Павлик для нашого народу, а дальше його теперішне скрунте положення, де на старості своїх літ наш народний робітник положив ся без помочі і здоровля. Зібрани, на зазив скинули одій хвилі 22 дол. і 50 центів, які по обтигненню видатків на галю, мають бути вислані для хороого письменника. Треба згадати що на сей мітінг явилось дуже мале число наших людей. А чому?

—Тов. Боян в Вінніпегу підготовляє ся до вистави дуже гарного представлення з часів козацьких п.з. „Невольник“. Представлене відбудеться 4-го жовтня.

Чистий дохід призначений на дар для М. Павлика.

В суботу зістало покараніх у Вінніпегу 13 молочарів. Трох було покараних за те, що додавали до моло-

Перший Руський Склад Гуртовий

товарів поживичих і масарських виробів в Вінніпегу. На замовлене з контрві висилаємо найлучші масарські вироби, як: ковбаси, шинки, солонина і пр. Найліпші крупи дістанете у нас. Висилаємо провіант на секції по голсейл цін. Замовлення приймаємо з цілої Канади. По отриманню ордерів і грошей висилаємо замовлення сейчас. Приймасмо всяки фармерські продукти як: сир, масло, яйця, як рів нож кури, свині і пр.

Пишіть сей час до:

W. CHIOPAN, 590 Burrows Ave. (Chlopans Bldg)
Telephone: St. John 130

Хто кого ошукує?

Читаючи часопис „Фрі Прес“, мусимо постывать себі питання: Хто кого ошукує? Чи редактор газети Фрі Прес ошукує публіку, — чи перевідчик, який перевідчик статті з нашої часописи „Канада“ ошукує редактора „Фрі Прес“?

Фрі Прес наводачи в англійській перевід одно рецензію з нашої часописи, де говорить ся про видавене руських учителів в Альберті, пише, немов би в нашій часописи було подано, що „п. Бойл видавлив всіх руських учителів в Альберті,“ — тимчасом у нас було подано „майже всіх...“ Межи словом „всіх,“ а словами „майже всіх“ є дуже велика ріжниця і ю ріжницю повинні пані з Фрі Прес знати.

Глядачи на таке перекручувані їми сказаного, мусимо подумати, що: або перевідчик ошукує і компромітує редактора Фрі Прес, або редактор умисно перевірчує і пропускає те, що годить ся з нравдою, щоби тим лекін викликати у своїх читачів проти нас негоди вання.

Нам не розходить ся о поясній факт, бо поза вигнаними в Альберті учителями лишілось на своїх посадах дуже маленьке число і в сім слухаю між „всіх“ і майже всіх“ дуже незначна ріжниця — але розходить ся нам о те, що редактор та перевідчик Фрі Прес були більше джентельменами, послуговувались правдою та не обдурювали своїх читачів.

35 літ тому назад в шестій варзі у Вінніпегу вибрано В.Ф. Мк Крістофера алдерманом тільки 9 голосами. Його противник Фонсека дістав 2 голоси. Значить ся, що в шестій варзі було тільки 11 горожан міста, які мали в міській раді свого представителя.

Перший мороз настав від зілу західну Канаду в ночі з неділі на понеділок. У Вінніпегу занотовано 10 степенів морозу. В північній Саскачевані і Альберті до 20 степенів. Сеї но чі кімерзала майже вся огорожина, яка позістала на городах.

Судія Туренін в Ст. Боніфес засудив дентиста І. Голден з Норвуд на 50 дол. кари і оплату судових коштів за те, що Голден тягнув зуби, не маючи на сеї зволення. Довесене зробило манітобське товариство дентістів.

Кождій Русин Українець повинен мати в своїй хаті часопис „Канада“.

меньше 80 акровій його посідання, або його батька, матери, сина, доньки, брата чи сестри.

В декотрих дістріктах гомстедовець добрих обставин може купити одну четверту секції, що припирає до його гомстеду. Ціна 3 дол. за акер.

О б о в і з к и : Мусить мешкати кожного року 6 місяців до 6 літ, почавши від дня взяття даного гомстеду (виключаючи час, в котрім стартиє ся треба о патент) виробити 50 акрів.

Гомстедовець, що післі права має в посіданю гомстед в даним дістрікті.

О б о в і з к и : Мусить мешкати кожного року 6 місяців через 3 літ виробити 50 акрів і побудувати дім за 300 доларів.

W. W. CORY

DEPARTMENT OF THE
INTERIOR
OTTAWA, ONT.

ЦІНИ ТОРГОВЕЛЬНІ У ВІННІПЕГУ.

Вівторок 23. вересня.
Пшениця:

1 нортра	86	ц. буш.
2 ..	84½	..
3 ..	82½	..
На пашу	61	..
Ч: 1 ред унтер	87	..
Ч: 2 ред унтер	84½	..
Ч: 3 ред унтер	83	..
Ч: 4 ред унтер	79	..
Овес:		
Ч: 2 білій	35	..
Ч: 3 білій	34½	..
Ч: 3 Сер. Зах.	36½	..
Екстра на пашу	35	..
На пашу ч: 1	34½	..
На пашу ч: 2	32½	..
Ячмінь		
Ч: 3	46½	..
Ч: 4	44	..

ВАЖНІ ПОСТАНОВИ ПРИ ПІСІВ КАНАДІЙСКИХ ПІВNІЧНО-ЗАХІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.

Котра будь особа, що є головою родини, або будь-котрий муштина, що має скінчених 18 літ, може взяти гомстед чверть секції, вартісніх земель в Манітобі, Саскачевані або Альберті. Аплікант мусить явитися особисто перед Домініон Лендс агентом, або в місцевого агента дотичного дістрікту. Впіс через заступництво можна полагодити в кожного агента на даних услівіях, затьком, матерію сином дочкою, братом, або сестрою тогож гомстедовця.

О б о в і з к и : мешкати шість місяців і управляти фарму кожного року 6 місяців протягом 3 літ. Гомстедовець може мешкати дев'ять міль віддалені від гомстеду на фармі, що най-

Відкінчують

На пашу

Лен:

Ч: 1 Півн. Зах. Сер. 1.23

Ч: 2 Сер. Зах.

Ч: 3 Сер. Зах.

М'ясо:

Воловина

.. Но. 2

Свинина

Шинка

Телятина

Індикі

Кури

Гуси

Качки

Риба

Мука:

Роял Гавсколл (бочка.)

Гленора Патент

Ман.Стронг Бейкерс

Фаф Розес

Лейквуд

Медора

XXXX

Порити

Медаліон

Трі Старс

Белт Патент

На годівлю:

грис

Грис, дрібний

Ячмінь

Сіно

М'ясо:

Свіннина

Індикі

Кури

Гуси

Риба

Мука:

Роял Гавсколл (бочка.)

Гленора Патент

Ман.Стронг Бейкерс

Фаф Розес

Лейквуд

Медора

XXXX

Порити

Медаліон

Трі Старс

Белт Патент

На годівлю:

грис

Грис, дрібний

Ячмінь

Сіно

М'ясо:

Свіннина

Індикі

Кури

Гуси

Риба

Мука:

Роял Гавсколл (бочка.)

Гленора Патент

Ман.Стронг Бейкерс

Фаф Розес

Лейквуд

Медора

XXXX